

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/50/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6822010312
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6822010312.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 22. júla 2025 o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, pracovisko Revúca sp. zn. RA-2T/104/2022 zo dňa 07.04.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Rimavská Sobota pracovisko Revúca rozsudkom sp. zn. RA-2T/104/2022 zo dňa 07.04.2025 podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca č. 1 Pv 234/21/6608-25 zo dňa 29.9.2022, pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 12. 11. 2021 v čase okolo 20.50 hod. v obci Chvalová, okres Revúca, prišiel zo zadnej strany pozemku rodinného domu č. 14, kde vošiel cez neuzamknutú bráničku na dvor rodinného domu, následne vošiel do neuzamknutej hospodárskej budovy, odkiaľ prišiel k uzamknutej drevenej kôlni, ktorá je súčasťou hospodárskej budovy a z bočnej strany drevenej kôlne nezisteným predmetom a spôsobom odstránil drevené dosky a cez takto vzniknutý otvor vošiel do vnútorných priestorov kôlne, odkiaľ zobral svoje kalové čerpadlo nezistenej značky a potom ako odchádzal, prešiel do neuzamknutej prístavby rodinného domu, kde zapalovačom, ktorý mal pri sebe, z pomsty za predchádzajúce spory s C. D., zapálil papierové plagáty, ktoré predtým strhol zo steny a hodil ich na zem, v dôsledku čoho došlo k požiaru prístavby, senníka a garáže, kde bol požiarom poškodený motocykel zn. E. F., G.: H. poškodeného I. G. G., nar. XX. XX. XXXX ako aj rôzne iné veci umiestnené v predmetnej prístavbe a garáži, čím spôsobil poškodenému C. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. J. XX, okres Revúca požiarom škodu vo výške 14 746,44 € a poškodenému I. G. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. J. XX, K. L., škodu vo výške 4 261,- € a zároveň založením požiaru spôsobil všeobecné nebezpečenstvo,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku okresný súd poškodených C. D. a I. G. G. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal intervenujúci prokurátor odvolanie, ktoré dodatočne podaním zo dňa 16.5.2025 písomne odôvodnil. Poukázal na to, že v predmetnej trestnej veci okresný súd už tretíkrát rozhodol rozsudkom, pričom súd hodnotil rovnaké nepriame dôkazy rozdielne. V

predmetnom rozsudku už súd tie isté nepriame dôkazy vyhodnotil opačne, taktiež rozdielne hodnotil výsluchy poškodených a znalecký posudok M. L. N., C. z odboru Kriminalistická antropológia. Mal za to, že okresný súd odignoroval časť výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní, z ktorej vyplýva, že obžalovaný od septembra 2021 opakovane neoprávnene vnikol na pozemok poškodeného D., pričom súd uveril tvrdeniam obžalovaného v plnom rozsahu, bez ohľadu na ich zmätočnosť a rozpornosť. Ďalej uviedol, že svedkovia poškodení zhodne opoznali obžalovaného na dvoch rôznych kamerových záznamoch (z októbra 2021 a novembra 2021) ako osobu, ktorá sa pohybovala na pozemku poškodeného D.. Sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že v mesiaci október 2021 bol neoprávnene na pozemku poškodeného D., pričom je potrebné poznamenať, že v októbri ho zachytila kamera s pohybovým senzorom. Zo znaleckého posudku znalca z odboru Kriminalistická antropológia vyplýva, že znalec označil osobu na kamerových záznamoch zo dňa 12.11.2021, teda v deň skutku s vysokou pravdepodobnosťou za tú istú osobu, ktorá bola zachytená na kamerových záznamoch zo dňa 15.10.2021, kedy si mal prísť obžalovaný na pozemok poškodeného D. po veci, ktoré považoval za jeho majetok. Obžalovaný až po oboznámení znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní začal tvrdiť, že bol na pozemku poškodeného začiatkom októbra 2021 a nie 15.10.2021, čo aj pôvodne súd vyhodnotil za účelové tvrdenie obžalovaného, pretože obhajoba bola počas celého konania oboznámená s tým, že súd disponuje len kamerovým záznamom zo dňa 15.10.2021 a pokiaľ nebol vypracovaný znalecký posudok, nikdy obhajoba nenamietala, že obžalovaný nebol na pozemku poškodeného D. práve dňa 15.10.2021. V tejto súvislosti poznamenal, že nainštalovaná kamera nahráva iba vtedy, ak zachytí pohyb a pohyb zachytila len dňa 15.10.2021 a 12.11.2021. Teda je možné konštatovať, že na zázname z októbra (obžalovaný sám potvrdil, že vtedy bol neoprávnene na pozemku) sa jednalo o tú istú osobu ako na zázname z novembra (deň požiaru). Z výsluchu svedkov D. O. a G. P. vyplýva, že večer vzniku požiaru popri nich prešlo auto obžalovaného smerom od obce Chvalová. Na záver vyslovil názor, že pokiaľ by súd hodnotil všetky dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a všetky dôkazy vyhodnotil objektívne, nemohol by dospieť k záveru ako vo výroku rozsudku. Z vykonaného dokazovania práveže vyplýva, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný. Navrhol, aby krajský súd vyhovel odvolaniu prokurátora a zrušil napadnutý rozsudok a uznal obžalovaného vinným.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom obhajcu vyjadril obžalovaný, a to elektronickým podaním zo dňa 13.6.2025. Uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, ktorý zodpovedá nielen výsledkom vykonaného dokazovania, ale aj právnomu názoru odvolacieho súdu vyslovenému v jeho oboch zrušujúcich rozhodnutiach, osobitne v jeho poslednom uznesení zo dňa 14. 1. 2025. V prvom rade má za to, že názor odvolateľa vyjadrený v podanom odvolaní má skôr povahu akéhosi presvedčenia, než záveru o vine z trestného činu, zvlášť na úrovni potrebnej pre jej vyslovenie v zmysle trestnoprávných zásad. Nemyslí si, že by súdu bolo možné dôvodne vytknúť, že vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa predstáv odvolateľa, ale v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, a to ani so zreteľom na fakt, že súd dôkazy skôr vyhodnotil iným spôsobom. Nazdáva sa, že aj v tomto smere platí, že právny názor odvolacieho súdu je pre súd nižšieho stupňa právne záväzný. Na rozdiel od odvolateľa je inej mienky, pokiaľ ide o jeho vstup na pozemok poškodeného D., pretože ani on sám ho nehodnotil ako protiprávne skutočnosť, že si prišiel do svojho objektu po vlastné veci. Svedčí o tom aj fakt, že neurobil v tomto smere žiadne trestné oznámenie, odvolateľom mu vytknutý vstup akceptoval o to viac, že do jeho objektu bežne chodil, dokonca mu realizoval aj bezpečnostné zariadenie. Ide však o skutočnosti právne irelevantné vo vzťahu k predmetu daného trestného konania, ktorý je vymedzený skutkovou vetou uvedenou v obžalobe podanej práve prokurátorom. Konajúci súd teda nemal žiaden dôvod, a už vôbec nie právny dôvod konať spôsobom, na ktorý naráža odvolateľ, čiže vyvodiť akékoľvek právne závery z jeho vstupu na pozemok poškodeného. Nezdíeľa ani názor odvolateľa v tom, že by jeho výpoveď z hlavného pojednávania mala byť zmätočná či rozporná, ale pokiaľ ju takto vnímal, nič mu nebránilo v tom, aby prípadnými otázkami odstránil jej zmätočnosť alebo rozporuplnosť. Pokiaľ tak odvolateľ takto nepostupoval, táto jeho argumentácia vyznieva zjavne nepresvedčivo. V žiadnom prípade nie je možné akceptovať odvoláciu argumentáciu prokurátora, že ho údajne obaja poškodení mali zhodne opoznať na kamerových záznamoch, pretože tieto sú zjavne nekvalitné až nepoužiteľné tak, ako na to de facto poukázal aj znalec doc. L. L. N., C. a na týchto nebolo možné opoznať žiadnu osobu. Ak teda poškodení tvrdili, že ho mali opoznať, ich tvrdenia nie sú vierohodné bez ohľadu na to, že oni ani nie sú osobami oprávnenými vyjadrovať sa k osobám zachyteným na akýchkoľvek kamerových záznamoch. V tomto smere určite nie je možné prehliadnuť, že na záberoch ho neopoznal nielen súdny znalec, ale ani ďalšie osoby, ktoré ho inak poznajú a sú v kamarátskom vzťahu s poškodenými, s ktorými spolu vyrastali a bývajú v tej istej obci (a v tomto konaní boli vypočutí v procesnom postavení svedka). K námietke odvolateľa, že znalec – antropológ

uviedol, že sa s vysokou mierou pravdepodobnosti na kamerovom zázname zo dňa skutku sa nachádza totožná osoba, aká bola zachytená aj na inom zábere je potrebné uviesť, že tvrdenie znalca nie je jednoznačné a nie spôsobilé individuálnej identifikácie žiadnej osoby. Navyše je potrebné podčiarknuť, že do domu poškodeného chodili aj iné osoby, nielen on a preto by bolo potrebné mať s určitou, bez akýchkoľvek pochyb máť za preukázané, že na porovnávacom kamerovom zázname sa nachádza práve jeho osoba, pričom však bolo prinajmenšom sporné, kedy bol on v objekte poškodeného a kedy niekto iný. Rovnako nie je možné akceptovať odvoláciu argumentáciu odvolateľa, že svedkovia O. a P. mali potvrdiť, že večer vzniku požiaru popri nich malo prejsť jeho auto, pretože ani jeden z nich nedokázal identifikovať jeho auto, nevideli jeho evidenčné číslo, neopoznali jeho vodiča a pod., je teda možné ustáliť, že nanajvýš mohlo prejsť popri nich auto podobné tomu jeho. Záverom vyslovil názor, že za týchto okolností okresný súd vyhodnotil správne a zákonne vykonané dôkazy, ako jednotlivo, tak aj v ich vzájomnej súvislosti a dospel tak k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré vyústili do jediného zákona zodpovedajúceho rozhodnutia, ktorým je oslobodzujúci rozsudok. Navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava písomného odôvodnenia odvolania, avšak modifikoval záver odvolania, tak že navrhol zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na svoje písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu prokurátora a navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Obžalovaný A. B. na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas s vyjadrením svojho obhajcu.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd k argumentácii prokurátora uvádza, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Pokiaľ prokurátor namieta vyhodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, tak odvolací súd v tomto smere pripomína, že v súčasnej trestnoprávnej teórii a praxi platí neprekročiteľná zásada, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., teda že vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a vzájomných súvislostiach a pokiaľ urobil logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže odvolací súd vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Hodnotenie dôkazov je totiž výsostným právom súdu prvého stupňa, ktorý dôkazy vykonáva. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Z napadnutého rozsudku okresného súdu je dostatočne zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd v prejednávanom prípade dospel k záveru, že súd prvého stupňa jednotlivé dôkazy, o ktoré sa vo svojom rozhodnutí oprel, napriek výhradám prokurátora, riadne vyhodnotil a vysporiadal sa s podstatnými skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu vykonaného dokazovania a postupoval v dokazovaní v súlade s vyššie zmieneným ustanovením Trestného poriadku. Dôkazy o ktoré opieral súd prvého stupňa svoje rozhodnutie krajský súd, považuje za zákonné.

Odvolací súd pripomína, že vo veci už opakovane rozhodoval, keď na základe podaných odvolaniach obžalovaného A. B. a prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/104/2022, ktorým okresný obžalovaného A. B. uznal vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je to uvedené v cit. rozsudku. Zároveň obžalovaného odsúdil podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, ktorého výkon podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienienečne odložil a uložil mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú ustanovil podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 36 mesiacov. Odvolací súd uznesením sp. zn. 5To/36/2023 zo dňa 01.08.2023 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/104/2022 zo dňa 18.01.2023 v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd Rimavská Sobota, pracovisko Revúca po vrátení veci v poradí druhým rozsudkom sp. zn. RA-2T/104/2022 zo dňa 30.09.2024 opätovne obžalovaného A. B. uznal vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a z prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Trestného zákona, na tom istom skutkovom základe. Obžalovaného A. B. odsúdil podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a uložil mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú ustanovil podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 2 (dvoch) rokov. Proti rozsudku opätovne podali odvolania obžalovaný A. B. a prokurátor. Odvolací súd uznesením sp. zn. 5To/122/2024 zo dňa 14. 01. 2025 podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil rozsudok okresného súdu RA-2T/104/2022 zo dňa 30.09.2024 v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd následne v poradí tretím rozsudkom vo veci rozhodol, ktorý je predmetom konania o odvolaní prokurátora.

V reakcii na odvolacie námietky prokurátora ku skutkovým okolnostiam odvolací súd uvádza, že odôvodnenie oslobodzujúceho výroku rozsudku súdom prvého stupňa považuje za kompletne, správne, presvedčivé, vyčerpávajúce, a preto naň odkazuje. Odvolacie argumenty prokurátora v konfrontácii so závermi súdu prvého stupňa neobstoja ako dostatočné na to, aby presvedčili odvolací súd o nesprávnom či nezákonnom postupe okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov a v súvislosti s tým vyslovených záverov okresného súdu, že nebolo dokázané, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, spáchal, a tak spochybnili konečné rozhodnutie súdu prvého stupňa o oslobodení obžalovaného A. B. spod obžaloby. Napriek uvedenému odvolací súd k veci uvádza.

Prokurátor v podanom odvolaní poukázal na to, že v predmetnej trestnej veci okresný súd už tretí krát rozhodol rozsudkom, pričom súd hodnotil rovnaké nepriame dôkazy rozdielne. K tomu odvolací súd uvádza, že okresnému súdu vytkol, že pri svojich záveroch a hodnotení dôkaznej situácii, opätovne vychádzal aj z výpovede A. B. (obžalovaného) v procesnom postavení svedka, pričom je zrejmé, že touto výpoveďou bolo ovplyvnené nie len prípravné konanie, ale aj podaná obžaloba a následne aj analýza dôkaznej situácie okresným súdom. Pokiaľ okresný súd hodnotil už dôkaznú situáciu inak, tak to bolo na základe toho, že v novom konaní už nevzal do úvahy dôkazy, ktoré boli vykonané v rozpore so zákonom a ktoré dôkazy ani nemali byť súčasťou vyšetrovacieho spisu, preto v tomto smere je námietka prokurátora neopodstatnená.

Prokurátor, ďalej poukázal, že obžalovaného obaja poškodení opoznali na kamerových záznamoch. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že páchatel mal tvár zahalenú, preto jeho identifikácia bola sťažná. Znalec M. L. L. N., C. z odboru Kriministická antropológia, v posudku uviedol, že osoba zachytená na kamerových záznamoch zo dňa 12.11.2021, teda v deň skutku, je s vysokou pravdepodobnosťou tá istá osoba, ktorá bola zachytená na kamerových záznamoch zo dňa 15.10.2021, avšak znalec taktiež uviedol, že záznam je z nočných hodín a kamera nie je prispôbená nočnému režimu a dobre sníma osobu čase, keď sa automaticky zapne svetlo. Pri nízkej svetelnej intenzite

je záznam nízkej kvality a pri pohybe osoby je záznam ešte navyše aj rozmazaný. Uvedené nedostatky záznamu navyše dopĺňa aj prítomnosť kukly na hlave osoby zachytenej na záznamoch. Z uvedených dôvodov nie je možné hodnotiť morfológické znaky tváre u zachytených osôb, rovnako ani antropometricky zhodnotiť proporcionálnosť tváre. Na predložených záznamoch je možné porovnanie proporcionality postavy, ale ani tu nie je možné presne určiť všetky antropometrické body na vykonanie porovnania antropometrickej analýzy. Na porovnanie proporcií postavy obraz nie je možné zlepšiť na úroveň, aby osoby na ňom bolo možné individuálne identifikovať. Čiže tvrdenia poškodených v tomto smere nie sú verifikované, teda ani tento dôkaz jednoznačne neusvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku.

Z odvolania prokurátora taktiež vyplýva, že svedkovia O. a P. mali potvrdiť, že večer vzniku požiaru popri nich malo prejsť auto obžalovaného. K tomu odvolací súd uvádza, že svedok D. O. iba potvrdil, že vedľa neho prešlo auto B., pričom do auta nevidel, ktorého výrobnú značku nevedel uviesť a ani evidenčné číslo vozidla. Taktiež ani svedok G. P., bližšie nevedel identifikovať motorové vozidlo, ktoré popri nich prešlo, pričom uviedol, že sa jednalo o terénne vozidlo striebornej farby, také ako majú poľovníci a vodiča vozidla nevidel. Teda ani tento dôkaz (výpovede svedkov), nie je takej kvality na základe ktorého by bolo možné tvrdiť, že sa jednalo o motorové vozidlo obžalovaného.

Odvolací súd konštatuje, skutočnosť na ktorú poukázal prokurátor, že obžalovaný vstúpil na pozemok poškodeného aj v iných dňoch, nezakladá jeho trestnú zodpovednosť, keďže to nie je súčasťou žalovaného skutku.

Podľa názoru odvolacieho súdu dôkazy na ktoré poukázal prokurátor sami osebe nemôžu postačovať pre záver o vine obžalovaného, tak ako sa toho domáha. Charakter a povaha týchto dôkazov, bez toho, aby boli podporené ďalšími objektívnymi, hodnovernými a nespochybniteľnými dôkazmi netvorí ucelenú a logicky vzájomne obsahovo korešpondujúcu reťazec dôkazov, na základe ktorých by bolo možné ustáliť nepochybný záver, že páchatelom prejednávaneho trestného činu je práve obžalovaný A. B..

Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci boli na súde prvého stupňa vykonané všetky dostupné dôkazy, pričom po ich zhodnotení, neboli spoľahlivo preukázané všetky dôležité okolnosti, teda o tom, či žalovaný skutok spáchal obžalovaný. V súvislosti s „dôkaznou núdzou“, aká sa vyskytla v posudzovanom prípade, odvolací súd poukazuje aj na zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, vyplývajúcu z ust. § 2 ods. 4 Tr. por., použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Okresný súd správne potom aplikoval ustanovenie § 285 písm. c) Tr. por., pretože z dokazovania vykonaného orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom nemožno spoľahlivo (bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný A. B., preto súd prvého stupňa správne obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Odvolací súd na záver pripomína, že vyslovenie viny nemôže byť postavené na základe podozrenia a domniek. Dôvodné podozrenie je postačujúce na vznesenie obvinenia, ale už nie na uznanie viny súdom.

V súlade so zákonom je aj výrok, ktorým okresný súd poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces (§ 288 ods. 3 Tr. por.).

Na základe uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie prokurátora v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.